קלח: יש נוחלין פרק שמיני בבא בתרא

מאי שנא מדרבא דאמר רבא אין חולצין אלא אם כן מבירין משום דחיישינן לבית טוען. פירוש אם היו מולגין אע"פ שלא הכירוס היו סבורין בית דין לחזר לתוך ויתירוס לשוק על ידי חומה חלושה ולא גרסי' מאי שנא מדרבא דאמר רב סמוכה ואי גרם הוי כמו וכו' שמוחל והכי איתא בפרק קמיצה דכיצד (יומות דף קו. וסס) בספרים ישנים דאמר רבא דאמר רב סמוכה דאמר רב הונא מולגין אע"פ שאין מכירין ואין מושבין בית דין טוענין כביעדי בבית דין דאמר שמלגה ע"י חלושה ומיתון זה שיעשו שבית דין בדקוהו לא הכירוס ובדקו בדידיה דאמר בית דין מולגין אלא אם כן מכירין למושבין בבית דין טוענין בספרים ישנים ודס"ג גרס בפרק מלוה שמלגה (שם) ליפכא בהיפוך דרב סמוכה למושבין בבית דין טוענין ובהסיא דרבא אין מושבין ופירש דקאי אלפיכך אין כותבין שאם כתבו לה עדים גט שמלגה או מיתנה ולא כתבו ואפשמועינן לאפוקי דמיתנה הוא מושבין שמא מלגה גיטה בבית דין אחר ובטעו ויסברו שבית דין בדקוהו לא מלגו אלא אם כן הכירו לכך אין כותבין ואין להקשות דכי לא יכתבו נמי מימום שמא יעידו כ"ד אחר ויטעו דהא אם כן יבטלו עדים שלנו יוכלו ב"ד שני לכתוב על יסא אם הכירוס ב"ד הלשון ובבא סמוכה היינו ב"ד אחר ובבא סמוכה היינו ב"ד הלשון ואע"ג דאין מכירין אלא אם כן מכירין ב"ד אחר שהרי מלגה ע"י חלושה ומיתון ואפ"ה